

5 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ. (†1000)

Σημείωσις. Ἀναπληροῦται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ὑπὸ φυλλάδος τοῦ Ἁγίου, διὰ δ' στιχηροῦ προσομοίου ἐσπερίων καὶ αἴνων, καθίσματος πολυελέου, ὀσιακοῦ εὐαγγελίου ὄρθρου, ἰδιομέλου ν' ψαλμοῦ.

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἐσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

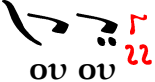
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϕ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{α ϕ}

 ^{α ϕ}
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

 ^{Γα ϕ}
ου ου ^{α ϕ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ^{Γα ϕ}
ρι ου ^{α ϕ}

Καὶ φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.
Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Την εν σαρκι ζωη ην σκ κατεπλα αγησαν
Αγγελων ταγματα απως μετασωω ματος προς α
ορα τες συμπλοκας εχωρησας παν ευφηημε
και κατετραυματισαας των δαιμωνων τας φαλαγ
γας οθεν Αθανασιιε ο Χριστος σε ημειψα
το πλσσιαισ δωρεαισ διο Πατερ προεβενε
Χριστω τω Θεω σωθη ναι τας ψυχας η
μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε την μεσιτευσαν την σωτηριαν του
γενους ημων ανυμνουμεν θεο το οκε Παρθεε
νε εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προσληφθειση ο Υι
ος σου και θεος ημων το διασταυρου καταδεξα
αμενος παθος ελυτρωσα το ημας εκ φθορας
ως φιλανθρωπο οος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρόν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανών, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι τὰ ἄνω, ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταίσματα καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς, τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἅμαχε τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἢ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν ἀναλαβὼν, τὰς αἰσθήσεις ὀσίως κατακοσμῶν, τὸν βίον ἐρρύθμισας, πρὸς τὰ θεῖα ἐντάλματα, μοναστῶν γὰρ ὄφθης, φωστὴρ διαυγέστατος, ὁδηγῶν φωτίζων ἡμᾶς πρὸς ἐπίγνωσιν· ὅθεν εὐφημοῦντες, μεγαλύνομεν πόθῳ, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ

μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ, πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

* * *

ANABAΘMOI, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^χ αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α β8 ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ8 ς ^ε ^χ

Ο^{Δι} ι μι σ8 ςν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Β8} η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
^{Πα} ι ι ς ς ^ε ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
^Μ ο ος γαρ ^π ^ρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ^ε ^χ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε ^χ

Δ^{Β8} ^ε ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ^χ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

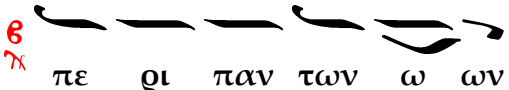
Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριε' (115).

Εἰς μνήμας Ὁσίων

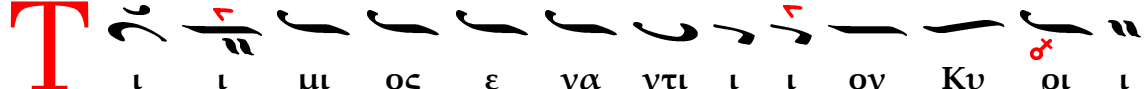
Ἦχος Βου

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

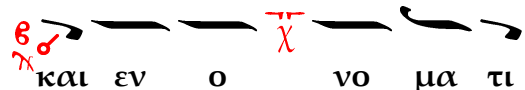
ου ο θα να α τος τς Ο σι ου αυ του

Στίχ. α'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ
πε ρι παν των ω ων

αν τα πε δω κε μοι

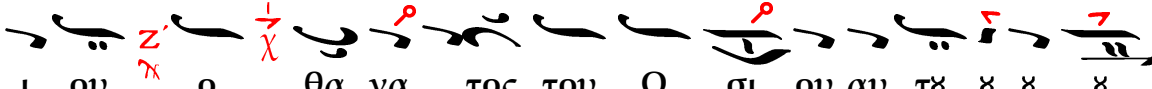
T
ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

ου ο θα να α τος τσ Ο σι ου αυ του

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αίνεσεως
και εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ε πι ι κα λε σομαι

T
ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι ι

ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ τσ ε ε ε

ε

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

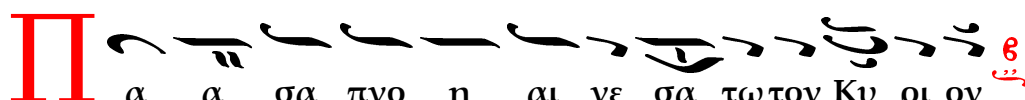
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

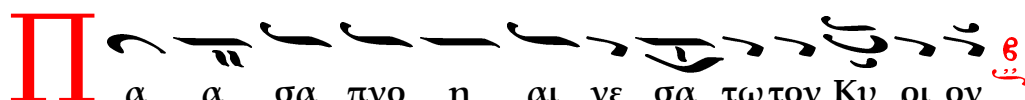
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

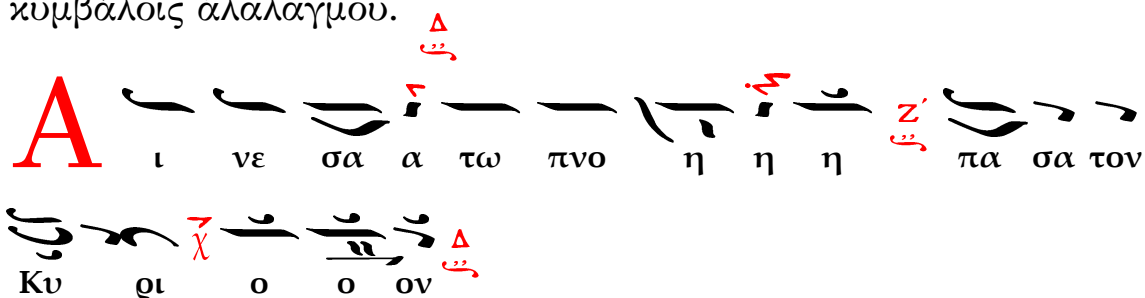
Ἦχος Δι-θ

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

(Ὁσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζῆτει
τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταῖς του σὸ Ο σὶ ἰ ὄ πρε σβει αῖς ε λε ἡ μον ^Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην ^Ζ Ταῖς της Θε ο το ο κὲ πρε σβει αῖς ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των ^Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος ^{Πα} Πα ρ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μ ^Π

Τ ^{Πα} ον της α θα να σὶ ἰ ἰ ας ε πω ω ω νυ ^{Νη}

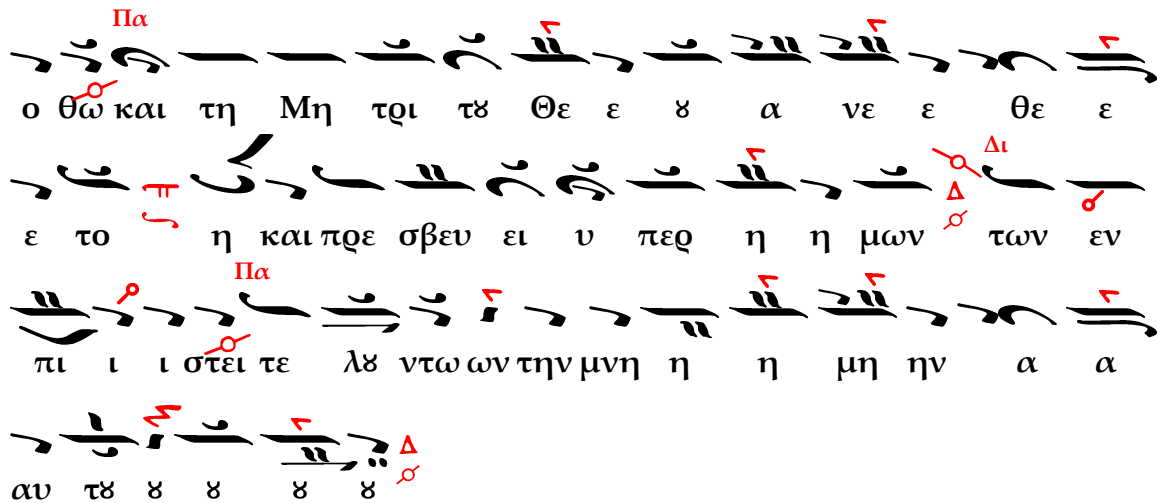
υ υ υ υ μον ^{Πα} α α πα αντες ευ φη μη η σω ω ^{Δι}

ω μεν τον εν τω Α α α θω ^{Πα} αν δρι κως και γεν ναι ^Δ

ω ω ως α σκη η σα α α ντα ^{Κε} ος και τη ην ^Π

ποι οι μνην συ νη γα α α γε ε τα α αυ την ^{Πα} και ^{Κε}

οι κον Κυ ρι ἰ ἰ ὄ α α νη γει ει ρε ε πο ο ^{Δι}

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἄμην.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσά ποτε, μωσαϊκὴ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.
(δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ
συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμφευτε·
ἀλλ' ἢ Φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμψον μοι τὸ
φῶς τὸ χαρμόσουνον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀμετρούτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν,
καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεῖς Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει
σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἄμετρον σου συμπάθειαν, καὶ τὴν εἰς
ἐμέ σου παράκλησιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ
πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοφύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω
Δέσποινα, καὶ θρηγῶ καὶ στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν
Χριστιανῶν καταφύγιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανώτατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ
σύ, Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα, τῷ Ἰῶ
καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος καὶ δεινῶν κινδύνων

ἐρρύσατο;

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου,
οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας γεγονώς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστάς τῶν προσκαίρων. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Δόξα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον· οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι· πρόφθασον θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ σου, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη σου· ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω, τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς

βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπὸ παιδὸς τῆ πρὸς Θεόν, ἀγάπη συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρῦθμιζες, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας ἔρωτι βληθεῖς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνη θεόφρον· καὶ ὡς μέλιττα σοφῆ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Δόξα.

Ἰστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεῖς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστροῦ σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν τὴν φύσιν μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δῆμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντί σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μητέρα Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,

πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀϋλῶν οὐσιῶν θεωρὸς ἄριστος, καὶ πρακτικὸς ὑψηγῆτης παναληθέστατος, ἀνακράζει σοι ἡ ποιίμνη σου θεορῶρημον· Μὴ ἐλλείπῃς ἰκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· * Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθέν σου τὴν κλῆσιν, εἰληφῶς παραδόξως, ἀθάνατον ζῶν ἐκκληρώσω· μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθὼν γέγονας, τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος· διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων κλέος·

χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.

Χαίροις τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα·

χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.

Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς·

χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.

Χαίροις νοῦς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορῶρητων·

χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.

Χαίροις δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες·

χαίροις δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.

Χαίροις λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου·

χαίροις σωτῆρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων.

* Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. (†1000)

Στίχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων·

Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.

Κᾶν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,

Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ, καὶ μαθητῶν ἐξάδι,

Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον· ἄγον νόες ἄστῳ Θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ, πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐλκόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκῶς καὶ τοιαῦς δε ρίζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν

ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητεῖαν ἐκδίδονται. Ὡν εἰς γεῦσιν ἐλθῶν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεν τοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπλῃται· τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτὸς διδαχθεὶς· τὸ δέ, καὶ διδάξας συχνούς. Νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὺν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δέ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπόμενον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, καθηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστὴν καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν πρὸς οὐράνιον πολιτεῖαν ἰθύνοντα· οἷς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος καὶ τὴν Ἀθανασίου κλησιν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον), πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρύχων καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διήκον, ὡς αὐχὴν τις ὑπόστενος. Ἐνθα γέροντί τινι μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικούς ἰδρῶτας ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας, κατὰ θεῖαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος Ὅρους ἐπιδημεῖ· καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τότε διαλάμφαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο· κελλία τε πλεῖστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς ἀδελφῶν· καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μηδ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου, βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοᾶν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπέιγετο. Ὁ μὲν οὖν ἀνέβη συγκλείσων τὸ ἔργον· τὸ δέ, κατασπασθέν, σὺν ἑτέροις ἔξ τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκειος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργῶν θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδασκαλικῶς καὶ ἔργοις καὶ προοράσεσι παραδοξασθεῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηί. Καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίου περιτεθέντος, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐνεβέβαπτο, ἀνίσταται τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. Πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ, τοῦ ἐξ Εἰρηνοπόλεως τῆς Ἰσαυρίας. (ἰ' αἰ.)

Στίχ. Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα,

Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ὁς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην ἡλίου ἐξέλαμψε καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας ἐφώτισεν. Οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτοῦσι

ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατάκειται λείψανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου, ἐπισκόπου Ῥηγίου τῆς Καλαβρίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Σουέρου ἐπισκόπου καὶ τῶν γυναικῶν Ἄγνης, Φηλικιτάτης καὶ Περπετούας. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἄννης ἐν Ῥώμῃ. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ διακόνου ἐν Ἱερουσαλήμ. (†451)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰουλιανοῦ, πλησίον τοῦ Φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ζωῆς, καπνῶ πνιγείσης ἐν Ῥώμῃ. (~†286)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀγάθωνος καὶ Τρουφαίνης, τῶν ἐν Σικελίᾳ. (~†306)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κυρίλλης (Cyrilla) τῆς χήρας ἐν Λιβύῃ. (δ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Φραγάνου (Fragan) καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Γεβέννης (Gwenn), ἐκ Σκωτίας καὶ εὐαγγελιστοῦ ἐν Βρεττάνῃ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Φιλομένης (Philomena), τιμωμένης ἐν Ἁγίῳ Σεβερίνῳ πλησίον Ἀγκῶνος ἐν Ἰταλίᾳ. (~†500)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐδανίας (Edana), προστάτιδος ἐνοριῶν ἐν τῇ δυτικῇ Ἰρλανδίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ἐρφύλης (Erfyl), κτιτορίσσης ναοῦ ἐν ὀμωνύμῳ κώμῃ (Llanerfyl) τῆς Οὐαλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων συζύγων Πρόβου (Probus) καὶ Χάριτος (Gratia), τῶν ἐν Κορνουάλλῃ (Cornwall) τῆς Ἀγγλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Τρουφαίνης, μητρὸς τοῦ νηπιομάρτυρος Τρεμόρου (Tremorus), τὸν βίον καταλιπούσης ἐν κοινοβίῳ τῆς Βρεττάνης. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Νουμεριανοῦ (Numerian), ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (~†666)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μορβέννης (Morwenna), πολιούχου Λογμορβέννης (Morwenstow) ἐν Ἀγγλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μοδβέννης (Modwenna), διαδόχου τῆς ὁσίας Χίλδης (Hilda) ὡς ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Βίτβυ (Whitby) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†695)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Μοδβέννης (Modwenna), ἀναχωρητρίας, καὶ εἶτα ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Πόλσβορθ

(Polesworth) ἐν Ἀγγλίᾳ. (Θ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Θεοδοσίου τῶν ἐν Σερεπόβετς (Cherepovets), μαθητῶν τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (~†1388)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (1422)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Κυπριανοῦ τοῦ νέου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1679)

Στίχ. Ὁ Κυπριανὸς ἀγάπη πεφλεγμένος,
Ἦγειτο πάντως ὡς τρυφὰς τὰς βασάνους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μῆ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην ^{B8} α νε [♯] ξι ^ι χνι ^ι α ^M ςον ^ι θει ^ι αν ^ι β8 ^ι λην ^ι της ^{B8}
 εκ της Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι ν8 ^ι ς ^ι σαρ ^ι κω ^ι σε ^ι ως ^ι σ8 ^ι τ8 ^ι υ ^ι ψι ^{Πα}
 στ8 ^M ο ^ι ο ^ι προ ^ι φη ^ι της ^ι Αβ ^ι βα ^ι κ8 ^ι μ ^ι κα ^ι τα ^ι νο ^ι ων ^ι ε ^{Δι}
 κραυ ^ι γα ^ι α ^ι ζε ^{B8} ^ι δο ^ι ξα ^ι τη ^ι δυ ^ι να ^ι μει ^ι σ8 ^ι Κυ ^ι ρι ^ι ε ^ι

ὠδὴ ε'

E ξε ^{B8} στη ^ι τα ^ι συμ ^ι πα ^ι ντα ^ι ε ^ι πι ^ι τη ^ι θει ^ι α ^ι
 δο ^ι ξη ^ι σ8 ^{Δι} ^ι συ ^ι υ ^ι γα ^ι αρ ^ι α ^ι πει ^ι ρο ^ι γα ^ι με ^ι Παρ ^ι θε ^ι ε ^ι
 νε ^ι ε ^ι ε8 ^ι χ8 ^ι ες ^ι εν ^ι μη ^ι η ^ι τρα ^{Δι} ^ι των ^ι ε ^ι πι ^ι πα ^ι αντων ^ι
 Θε ^ι ον ^{Δι} ^ι και ^ι τε ^ι ε ^ι το ^ι κας ^ι αχ ^ι ρονον ^ι Υι ^ι ον ^{Δι} ^ι πα ^ι σι ^ι
 τοι ^ι οις ^ι υ ^ι μν8 ^ι σι ^ι σε ^ι σω ^ι τη ^ι ρι ^ι ι ^ι αν ^ι βρα ^ι βευ ^ι ς ^M

σα ^ι

ὠδὴ ς'

T ην ^{Πα} ^ι θει ^ι αν ^ι ταυ ^ι την ^ι και ^ι παν ^ι τι ^ι μον ^ι τε ^ι λ8 ^ι ν ^ι τες ^ι ε ^ι ορ ^ι
 την ^ι οι ^ι θε ^ι ο ^ι φρονες ^ι της ^ι Θε ^ι ο ^ι ο ^ι μη ^ι τορος ^ι δευ ^ι τε ^ι τας ^{B8}
 χει ^ι ρας ^ι κρο ^ι τη ^ι σω ^ι μεν ^{Δι} ^ι τον ^ι εξ ^ι αυ ^ι της ^ι τε ^ι χθε ^ι εν ^ι
 τα ^ι Θε ^ι ον ^ι δο ^ι ξα ^ι ζοντες ^ι

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες παρά τον κτισθάντα ἀλλὰ πύροσ ἀπειλήν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνητέων πάτερων Κυρίος καὶ Θεός ἐλογητός εἶ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ κοίμῃ νωοτόκοσθης Θεοτόκου διέσωσά το τε με ἐν τυπῶμενος νυν δε ἐνεργῶμε ἐνος τὴν οἰκῶμενην ἀπάσαν ἀγειρεῖ ψαλλῶσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τα ἐργα καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8}
Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^ε ^{7χ} και
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μ8 ^Δ ² ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

2 ^χ ^{B8}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δ8 λησαυ τ8 ^ε ^{7χ} ι δ8 γαρ α πο τ8 νυμ μα
κα ρι ^χ 8 σι με πασαι αι γε νε αι ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε ^{7χ}

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δσ χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θau μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων σε. Ἦχος Δι-Θ

Ως τη λαυ γης α νε τει λας ε εκ κλι μα α
των Ε ω ας φα ε σφο ρος και Ε ε σπε ρι ι
ων με ρη Α θα να σι ε ε Ε φω ω τι σας σων α
ρε τω ων λαμ προ ο τη σιν αλ λα μη παυ ση η προ
σβε ευ ων υ περ τσ κο σμ σ Κυ ρι ι ω ω

Θεοτοχίον.

Πα νευ α γης Παν τα νασ σα ι ι κε σι ι

αἰς τὰ σὺ τιμιώτατα Ἀθανάσι
 οἰφυλάτῃ τὴν ποιμνὴν σου ἀποσφαιστοπάσης
 ἐναντιοότητος διὰ πάντοσε
 ἐμνήσαν τὴν προστασίαν τὴν κοοσμικήν

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. Νη ρ

Π ασαπνοοηαινεσατω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προπει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γελοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
 α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α αμεις α α αυ
 του ου σοι προπει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

Αἰ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ τῶ
Τι μι ος ον τως ο θα να τος τῶ σῶ Ο σι
8 Χρι στε ε ναν τι ον σῶ πε φυ κεν ι δῶ γαρ α
νε βλυ σεν εκ πο δος ο θε ρα πων σῶ πη γην αι
μα α των και με τα θα να τον παν τοι ας νο ο σῶς
α πο δι ω κῶ σαν και αι φυ γα δευ ῶ σαν πο
νη ρι ας πνευ μα τα οις ε τι ζων αν τι πα ρε τα
ξα το και με χρις αι αι μα τος

Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλπι γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα
Πη γην θαυ μα των α νε δει ξε και πο τα μον

δω ρε ων την σο ρωντωνλει ψα νωνσθ τοις βρο τοις ο
Κυ ρι ος Α θα να σι ε παν σο φε τυ φλοις το
βλε ε πειν αυ τη δε δω ρη ται ε λε φαν τι ι
δα λεπραν ε κα θη ρε συ υ νε χο με νδς τε α
κα θα ρ τοις πνευ μα σιν εκ της αυ των ε ξς σι ας ρυ
ε ται και σω φρο νδ ντας ποι ει

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χο ρ δαις και αι ορ γα νω
Χ αι ροις Α σκη των α γλα ι σμα των Μο να ζον
των α στη ρ των Ποι με νων το και χη μα Πα τερ Α θα
να σι ε των Ο σι ων ο μο σκη νε και ρε α
γα α πης και σω φρο συ νης πη γη και ρε Τρι
α α δος το κα τα γω γι ον και αι ρε λαμ προ
τα τε λυ χ νε δι α κρι σε ως και ρε κα νων α
ρε των ευ θυ τα τε και στη λη ε εμ ψυ χε

^χ Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις ^ε αι
 νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μ^ε
 πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε
Π^{Πα} α τερ σο φε Α θα να σι ε α πο παι δος ^{Νη}
 τω Χρι στω ^{Πα} σε αυ τον α να θε μενος ^{Δι} τ^ε α γι ο
 Πνευ μα τος ^{Πα} α να δε δει ξαι ορ γα νον ^{Πα} βι ω και
 λο ο γω καλ λω πι ζο με νος ^{Πα} και μο να ζο ον
 των α στη ρδει κνυ με νος ^{Νη} ω ω τις ι σχυ σει σ^ε
 ε ξει πειν τα σκαμ μα τα και τας πολ λα^ες α μοι βας
 και χα ρι τας ^{Νη} δι ων ε ξη η στρα ψας ^ν

Δόξα.

Πρὸς τό, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.

Ἦχος Πά

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
Τ^{Πα} ον της α θα να σι ι ι ας ε πω ω ω νυ ^{Νη}

υ υ υ υ μον ^{Πα} α α πα αντες ευ φη μη η σωω ω
 ω μεν τον εν τω ^{Πα} Α α α θω ^{Δι} αν δρι κως και γεν ναι
 ω ω ως α σκη η σα α α ντα ^{Κε} ος και τη ην
 ποι οι μνην συ νη γα α α γε ε τα α αυτην ^{Κε} και
 οι κον Κυ ρι ι ι ς ^{Δι} α α νη γει ει ρε ε πο ο
 ο θω και τη Μη τρι τς Θε ε ς α νε ε θε ε
 ε το η και πρε σβευ ει υ περ η η μων ^{Δι} των εν
 πι ι ι σται τε λς ντωων την μνη η η μη ην α α
 αυ τς

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

^Χ **Κ** αι νυν και α ει ^{Δι} και εις τς αι ^Χ ω ναστων
 αι ω νων α μην

^Η **Θ** ε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι
 νη ^{Δι} η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης ^{Πα} σε ι κε
 τευ ο μεν πρε σβευ ε Δεσ ποι να ^{Δι} με τα των Α πο

στο ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Κε ϑ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ἡ ε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρε σβευε Δεσ ποι να με τα των Α α ναρ

γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Πα ϑ

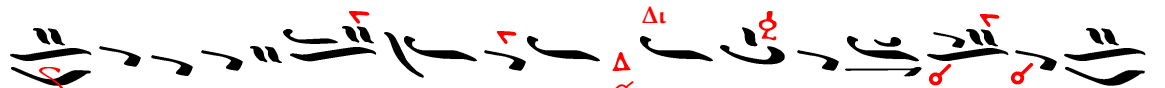
Ἡ Πα ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

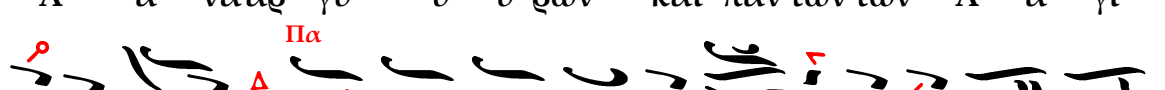
πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

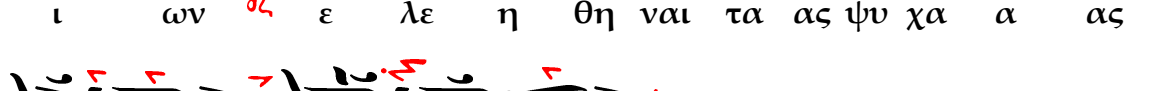
στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν

πρε σβευ ε ε ε Δε σποι να με τα τω ω ων

 Α α νααρ γυ υ υ ρων και παντων των Α α γι

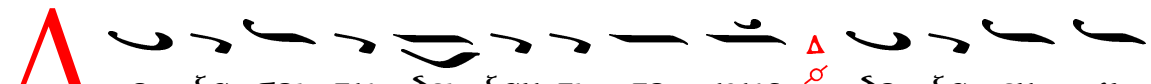
 ι ων ε λε η θη ναι τα ας ψυ χα α ας

 η η η η μω ω ω ω ω ν

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

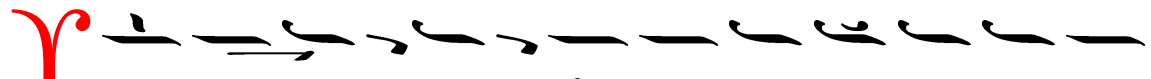
 Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ

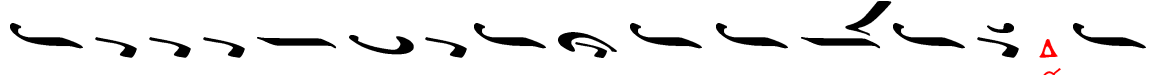
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

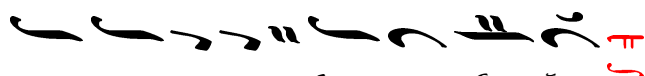
 θρω ποις ευ δο κι α

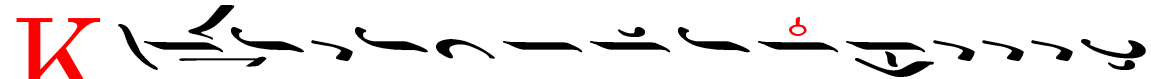
 Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

 α την μεγα α λην σου δο ξαν

 Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

 Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι

 η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

 Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τας σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

T^{Γα} ην εν σαρ κι ζω η ην ^{Νη} σϛ κα τε πλα α γη σαν

^{Γα} Α γ γε λων τα γ μα τα α ^{Νη} πως με τα σω ω μα τος ^{Πα} προς α

ο ρα τϛ συμ πλο κας ε χω ρη σας πα αν ευ φη η με

και κα τε τραυ μα τι σα ας των δαι μο νων τας φα α λαγ
 γας ο θεν Α θα να σι ι ε ο Χρι στος σε η μειψα
 το πλσ σι αις δω ρε αις δι ο Πα τερ προ σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω
 ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

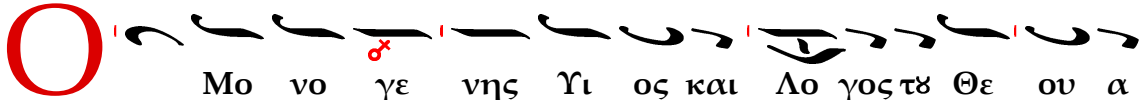
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

 Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νσ Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριε΄ (115).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Την εν σαρκι ζωη ην ^{Νη} σκ κατεπλα α γησαν ^Δ
^{Γα} Αγγε λων ταγμα τα α ^{Νη} πως με τα σω ω μα τος ^{Πα} προς α
ο ρα τες συμ πλο κας ε χω ρησας πα αν ευ φη η με ^Π
και κα τε τραυ μα τι σα ας ^{Νη} των δαι μο νων τας φα α λα γ
γας ^Δ ο θεν Α θα να σι ι ε ^Δ ο Χρι στος σε η μει ψα
το ^ν πλσ σι αις δω ρε αις δι ο Πα τερ ^{Γα} πρε σβευ ε
Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η
μων ^Γ με τέλος ^Ζ τας ψυ χας η μω ω ω ν ^Ζ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ἦχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

ἦχος Δι-θ

Δε ευ τε προσκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
ος ^Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Την εν σαρκι ζωη ην σκ κατεπλα α γησαν
 Αγ γε λων ταγμα τα α πως μετασω ω ματος προς α
 ο ρα τες συμπλο κας ε χω ρησας πα αν ευ φη η με
 και κα τε τραυ μα τι σα ασ των δαι μο νωντας φα α λαγ
 γας ο θεν Α θα να σι ι ε ο Χρι στος σε η μειψα
 το πλσ σι αις δω ρε αις δι ο Πα τερ πρε σβευ ε
 Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ασ η
 μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Νη ρ Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως των α ὑ λων ου σι ων θε ω ρος α
 ρι ι στος και πρα κτι κος υ φη γη της πα να λη
 θε στα α τος α να κρα ζει σοι η ποι μνη η σκ

θε ορ ρη μον ^νμη ελ λει πης ι κε τευ ει
 προς τον Κυ ρι ι ον ^βλυ τρω θη ναι πει ρα σμων
 και πε ε ρι στα σε ων ^ντς βο ω ντα ας σοι και ροις Πα τερ
 Α θα να α σι ι ε ^ν

Καὶ νῦν. *Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.*

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελείται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε ^Δμε σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ^βμη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας ^Δα λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δεις την
 βο η θει αν η μων ^Δτων πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι ^βτα α χυ νον εις προ σβει ει αν ^Δκαι σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν ^Δη προ στα τευ ου σα
 α ει ^Ζθε ο το κε των τι μων των ^χσε ε ε ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μιν

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η

η η μα α α ας

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὅσιακά,
(ζήτει τῇ Ε' Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα).

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τῶ ο σι ι ῆ αυ τῶ

Τι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι

παν τωνων αν τα πε δω κε ε μοι

Τι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

τος τϑ ο σι ι ϑ αυ τϑ
Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο
νο μα τι Κυ ρι ου ε πι ι κα λε σομαι
Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου ο θα να τος
τϑ ο σι ου αυ τϑ ϑ ϑ ϑ
Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. α' 11-19)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρια' (111).

Ἦχος Πα

Αλλη λη ι ι α Α λλη η λη ϑ ϑ ϑ
ι ι ι ι α Α α α ι α α α λλη η λη ϑ ϑ
η ι ι α α
Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο βη μενος τον Κυ ρι

ον εν ταις εν το λαις αυ τς θε λη η σει σφο ο

ο δρα

A λλη λς ι ι α Α λλη η λς ς ς ς

ι ι ι ι α Α α α ρα α α λλη η λς ς ς

ς ι ι α α

Ἦχος Πα

Χ Δυ να τον εν τη γη ε σται το σπερμα αυ τς

γε νε α ευ θε ε ων ευ λο γη θη η η

σε ε ε ε ται αι αι αι αι αι

A λλη η λς ι ι α α α α Α λλη

λς ς ς ς ς ι ι ι ι α Α α α ρα α α

λλη η η λς ς ς ς ς ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

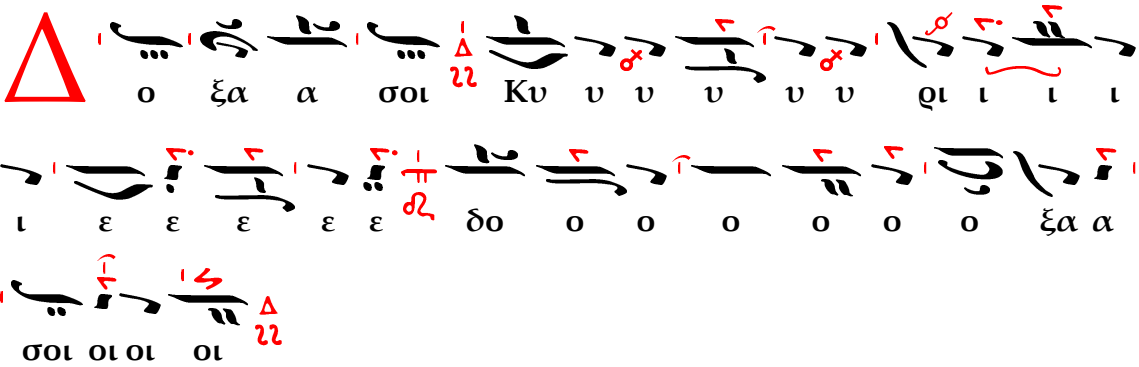
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια' 27-30).

(Ζῆτει τῇ Ε' Δεκεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

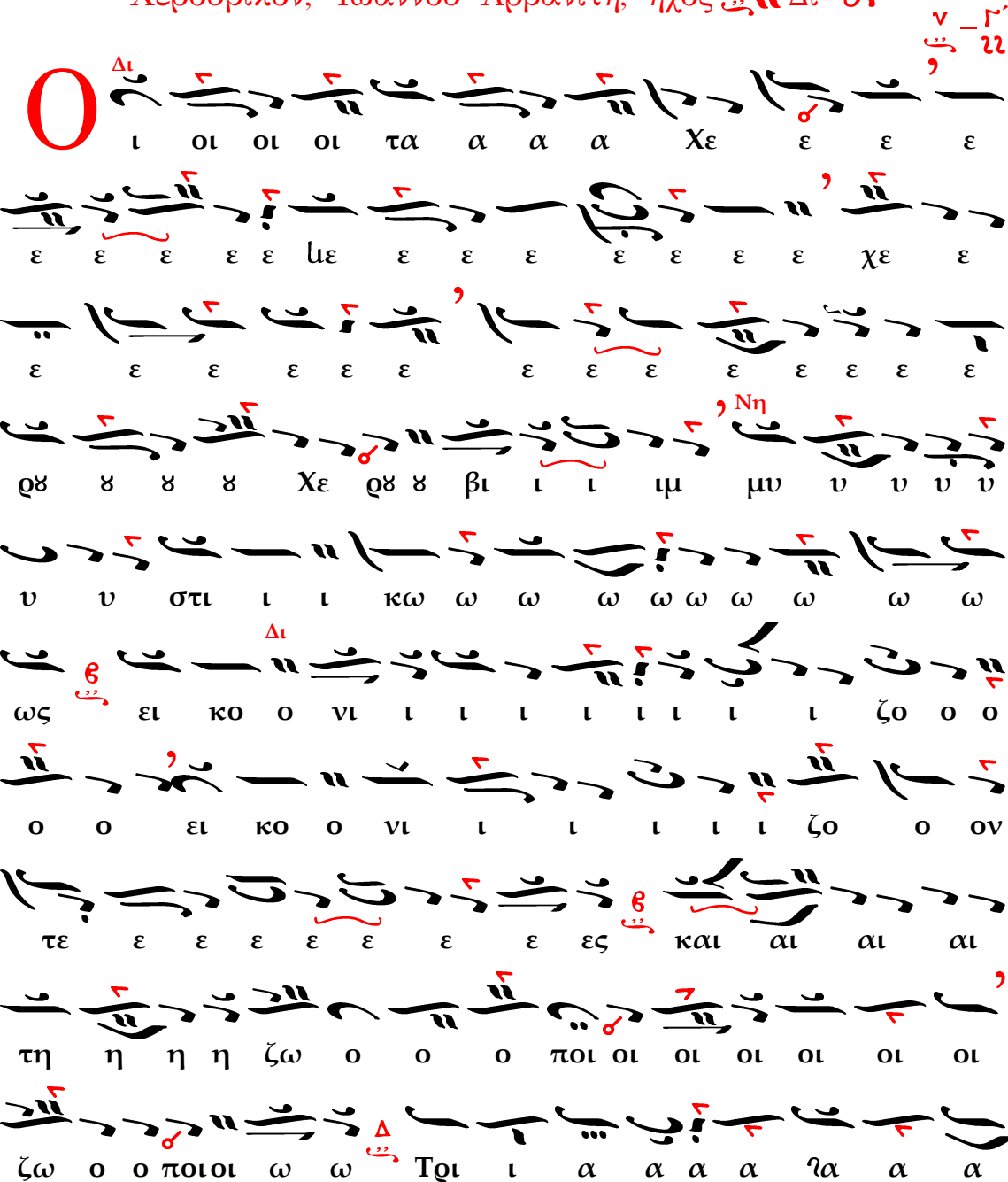
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ᾧ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ

καρδιά, και εύρησετε ανάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

 ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι ς

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρ ς ς ς ς Χε ρ ς ς βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο οον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

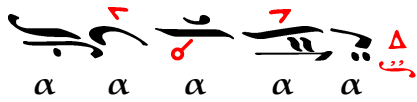
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

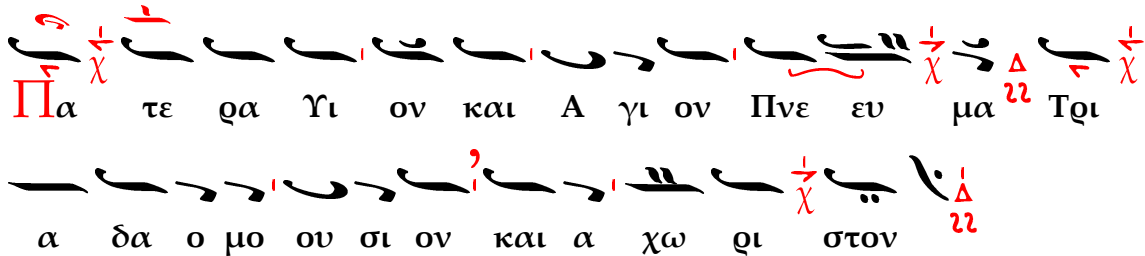
ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν **Α** λλη λ ς ς ι ι ι ι

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

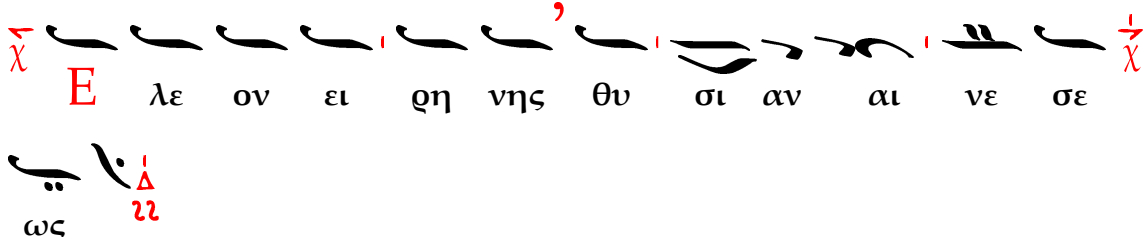
Ἦχος ἰΐ — Δι. ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η ν

Α μη η η η ν

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ω ν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

σ υ υ ν ο ο ν α ι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι α ι α ι ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α ι ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χ ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν ι ι ι ι ι ι ι

αι αι ω ω ω ω ω ω ω ν ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι α ι α ι ε σ τ α ι α ι

δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

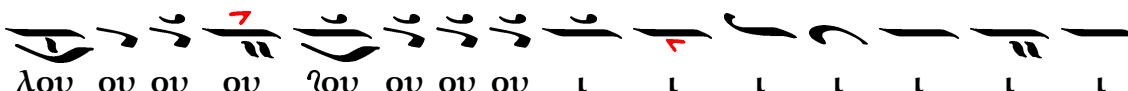
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

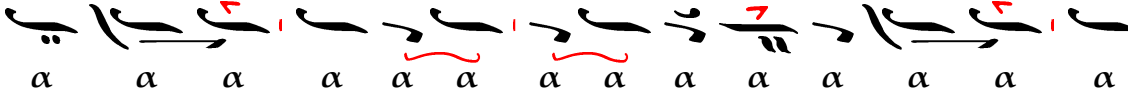
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι και αι αι αι αι ε σ τ α ι δι ι ι ι ι ι ι και

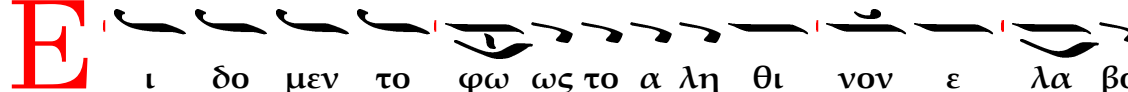
 αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^z Αλ λη

 λου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

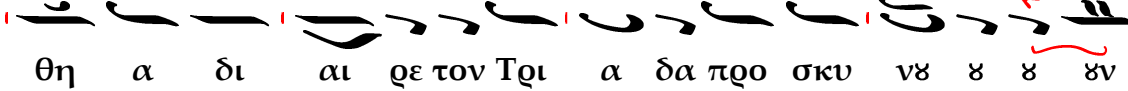
 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

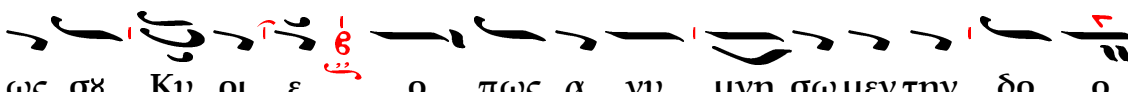
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ^ε η ^ε η

 τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^ε

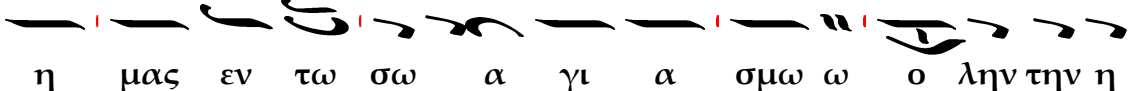
Ἦχος Δι-θ

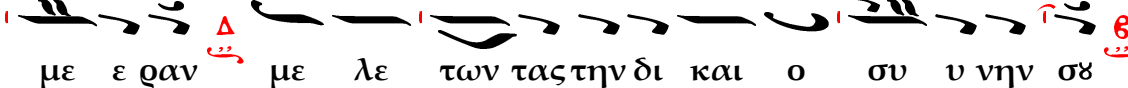
Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

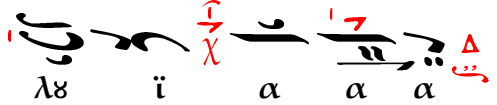
 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ^ε ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ^ε ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^ε με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λᾰ ἰ ἄ Α λλη λᾰ ἰ ἄ Α λλη

 λᾰ ἰ ἄ ἄ ἄ

Ἦχος Δι-θ

E ἰ ἦ το ο νο μα Κυ ρι ὄ ευ λο γη με

 νον ἄ πο τᾰ νυν και ε ὡς τᾰ αι ὡ ὡ νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ὄ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ἄ πο τᾰ νυν και ε ὡς

 τᾰ αι ὡ ὡ νο ο ος